

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 356/2014
22.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног М.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката М.Т., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 325/12 од 25.02.2014. године и Кв 816/14 од 17.03.2014. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, дана 22.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 325/12 од 25.02.2014. године и Кв 816/14 од 17.03.2014. године у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП-а, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 325/12 од 25.02.2014. године у ставу I делимично је усвојен захтев браниоца окривљеног М.М., адвоката Д.Б. за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 1.497.000,00 динара, те је ставом II наложено рачуноводству Вишег суда у Београду да окривљеном на његов текући рачун исплати наведени износ, а ставом III је одбијен захтев браниоца окривљеног М.М., адвоката Д.Б. за накнаду трошкова кривичног поступка за новчани износ од 238.500,00 динара, преко досуђеног износа од 1.497.000,00 динара, као неоснован, док су ставом IV наведеног решења као неосновани одбијени и захтеви бранилаца окривљеног, адвоката М.Ј. и адвоката М.Т. за накнаду трошкова кривичног поступка.

Решењем Вишег суда у Београду К 325/12 - Кв број 816/14 од 17.03.2014. године одбијене су жалбе бранилаца окривљеног М.М., адвоката М.Ј. и М.Т. изјављене против првостепеног решења, као неосноване.

Против ових решења бранилац окривљеног М.М., адвокат М.Т. благовремено је поднео захтев за заштиту законитости због битне повреде

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. и повреде закона из члана 74. и члана 441. став 4. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд „усвоји захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног, адвоката М.Т. или да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање“.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу налазећи да присуство јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, па их није обавестио о седници већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, на којој је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљеног М.М., адвокат М.Т. у захтеву за заштиту законитости наводи да је Виши суд у Београду побијаним решењима повредио закон из члана 441. став 4. ЗКП-а и то одлуком о трошковима кривичног поступка тиме што је само делимично усвојио захтев браниоца окривљеног адвоката Д.Б. за накнаду трошкова кривичног поступка и истовремено одбио захтеве за накнаду трошкова остала два браниоца са образложењем да је законом прописано да у накнаду трошкова поступка улази и награда браниоца у случајевима када се окривљени ослободи од оптужбе и да награда није условљена утврђењем да она спада у нужне издатке окривљеног, те се истовремено оспорава закључак нижестепених судова да награда браниоца не спада у нужне издатке, а поготову имајући у виду сложеност и време трајања предметног кривичног поступка, што све указује на оправданост ангажовања три браниоца. У захтеву се истиче да је Виши суд у Београду наведеном одлуком на штету окривљеног повредио и члан 74. ЗКП-а који се односи на обавезну одбрану коју је било неопходно обезбедити у предметном кривичном поступку у складу са ставом 2. и 3. истог члана.

Из списка предмета произлази да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 256/13 од 06.06.2013. године уважењем жалбе окривљеног М.М. и његових бранилаца, адвоката М.Т., адвоката М.Ц. и адвоката М.Ј. преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 325/12 од 13.09.2012. године, тако што је окривљени на основу члана 355. тачка 2. ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ-а и кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ-а којом пресудом је истовремено одлучено на основу члана 197. став 1. ЗКП-а да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава. По доношењу ове пресуде Виши суд у Београду је донео решење којим је делимично усвојио захтев браниоца окривљеног, адвоката Д.Б. за накнаду трошкова кривичног поступка и да се окривљеном исплати износ од 1.497.000,00 динара у смислу члана 265. став 1. ЗКП-а и важећој адвокатској Тарифи, будући да је окривљени заступан од стране адвоката, те је истовремено одбио као неосноване захтеве бранилаца окривљеног адвоката М.Ј. и адвоката М.Т., за накнаду трошкова кривичног поступка.

Надаље, одредбом члана 78. став 3. ЗКП-а прописано је да један окривљени може имати истовремено у поступку највише пет бранилаца, а да се сматра да је одбрана обезбеђена кад у поступку учествује један од бранилаца, те да одредба члана 265. став 1. ЗКП-а предвиђа да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачке 1. до 6. тог Законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци, награда браниоца и пуномоћника (члана 103. став 3), као и награде вештака и стручног саветника падају на терет буџетских средстава суда када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, што ће се изрећи у решењу, односно пресуди.

Дакле, из цитираних одредби произлази да је одбрана окривљеног обезбеђена када у поступку учествује један од више бранилаца и да следствено томе трошкови кривичног поступка из члана 265. став 1. ЗКП-а, који падају на терет буџетских средстава суда, обухватају нужне издатке и награду само за једног браниоца. Самим тим, у ситуацији када окривљени за своју одбрану изабере више бранилаца, тада трошкове одбране - награду и нужне издатке сваког наредног браниоца треба да сноси сам окривљени, без обзира на исход поступка.

Из изнетих разлога, наводи захтева браниоца окривљеног да би награда и нужни издаци свих бранилаца требало да падају на терет буџетских средстава и да је Виши суд у Београду одлучујући на наведени начин повредио закон из члана 441. став 4. ЗКП-а и члана 74. ЗКП-а која се односи на обавезну одбрану окривљеног, су оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да су побијана решења донета уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а која се огледа у томе што је изрека првостепеног решења неразумљива и противречна образложењу те да ни првостепено ни другостепено решење не садрже разлоге о одлучним чињеницама. Међутим, наведена битна повреда одредаба кривичног поступка не представља разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП-а, због чега је захтев браниоца окривљеног у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и на основу члана 491. став 1. ЗКП-а и члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.**